

HINTÁRA ÜLTETETT LILIOMSZÁL

Psyché: Jónás Judit

A pécsi Művészetek Házában új Psyché-Lónyai Erzsébet született: **Jónás Judit**, a Pécsi Nemzeti Színház fiatal művésznője játszotta el **Weöres Sándor** írása nyomán.

Hangsúlyos az állítmány: eljátszotta, és látványos jelenetekkel teremtette meg minden színi játék legfőbb elemét, a jelen időt. Ettől azonban a Psyché mégsem lett monodráma. Kivételes színészi erőt mutatott föl ez a produkció; **Jónás Judit** — például **Csernus Mariann** bájos, pikáns, művelt Psychéjétől eltérően — erotikus és szenvedő Lónyai Erzsébetet formált meg. A régi magyar nyelven, helyenként latinul vagy németül, franciául írott hatalmas, nyolcvan lapoldalas szövegáradattal hősiesen birkózott meg. Lábára húzott bábuk játékával, köznapi cselekvésekkel igen jól tagolta a hatalmas monológot. Remek, ahogy Lónyai Erzsébet verseit beleillesztette a játék folyamába.

Jónás Judit Psyché-alakításának lényege a fűtött, erőteljes színészi játék. Saját művészi erejében — joggal — bízva akár az egyébként igen jó díszleteket is elhagyhatta volna, olyan láttató az előadása. A leginkább virágok között szeretkezni vágyó Lónyai Erzsébet történetét nagyszerű saját rendezői jelképpel

fejezte be: hintára ültetett, lengedező liliumszállal fejezte ki minden liliumkezdetű női sors örök kockázatát.

(földessy)

● Elfelejtett katonák címmel a Movi és a Televízió közös filmjét mutatták be tegnap késő este. **Bokor László** rendező rendkívül nagy archív anyagból válogatott ki illusztrációs részleteket, hogy bemutathasson néhány olyan, első sorban nyugati frontokon tevékenykedő, magyar antifasiszta ellenállót, akikről itthon igen keveset tudunk. Kalandos, drámai, hősies sorsok kerültek elének s természetesen csak töredéke azoknak az életutaknak, amelyeknek nagyobb része halállal végződött. **Bokor László** elképzelése szerint ezek a sorsok hiányoztak a mérlegnek abból a serpenyőjéből, amelyiken Magyarország megítéltetett a második világháború végén, s amelynek az a béke lett az eredménye, amelynek aláírásáról ugyan csak nagyon érdekes filmanyagot láttunk most. A hősök életútja figyelmet érdemel, e tekintetben jogos tisztelgés a film, nem lehetünk elég büszkék azokra a honfitársainkra, akiknek volt ereje, önfeláldozókészsége, hogy a magyar nép igazi ügyéért harcoljanak, többnyire önkéntesen. A párizsi béke azonban nagy valószínűséggel, pontosan ugyanígy köttetett volna meg, ha valamennyiük sorsát jól ismerik a szövetséges hatalmak, akkor is.

(bernáth)